

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRECU, IGNATIE**

Stihuri : la unii sfinți de preste ani / Ignatie Grecu, -
București : Eikon, 2023
2 vol.

ISBN 978-606-49-1057-8

Vol. 2 : Martie-august. - 2023. - ISBN 978-606-49-1059-2
821.135.1

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

IEROMONAH
IGNATIE GRECU

STIHURI

LA UNII SFINȚI DE PRESTE AN

II. MARTIE-AUGUST

E I K O N

București, 2023

LIBRIS

We know
books

MARTIE

Luna lui Martie are 31 de zile, ziua are 12 ceasuri și noaptea 12 ceasuri.

În ziua dintâi, pomenirea Sfintei și Preacuvioasei Mucenițe EVDOCHIA (Samarineanca), cea din Iliupolis (sec. I).

STIH:

*Evdochia, Samarineanca, nu apă, Doamne, Îți cere,
Ci sângele curs din grumaz Ți-aduce avere.*

*

*În grădina nemuririi, ca-n mijlocul unei sfinte livezi,
Cu ramurile tale pline de roade, Evdochia, luminezi.*

Tot întru această zi (1 martie), pomenirea Sfintei DOMNINEI, cea din Kir/Cir (sec. IV-V).

STIH:

*Domnino, purtând dulce povară de bunătăți
Lui Hristos, cu negoț preafericit te arăți.*

*

*Domnina purtând povară de bunătăți cu pace
La Hristos neguțătorind prea fericit se-ntoarce.*

*

*Înflorind preafrumos ca un trandafir,
Cu înfrânarea petrece Domnina cea din Kir/Cir.*

*

*Plină de roua lacrimilor ca un trandafir,
Se nevoiește Domnina cea aleasă din Kir.*

ÎNTRU ACEASTĂ ZI, CUVÂNT DESPRE FAPTUL CUM SFÂNTUL
EPIFANIE A LUAT, CU MEȘTEȘUG, DE LA IOAN, EPISCOPIUL
IERUSALIMULUI, ARGINT ȘI L-A ÎMPĂRȚIT, CA MILOSTENIE, LA
SĂRACI ȘI LA SCĂPĂTAȚI

Oarecând a venit un diacon de la Ierusalim și a spus lui Epifanie, episcopul Ciprului, cele despre Ioan, episcopul Ierusalimului, că, adică, este iubitor de argint și banii, adunându-i, nu-i dă celor ce sunt în nevoie. Și Ioan acesta locuise în mănăstirea marelui Ilarion, când Epifanie viețuise cu dânsul. Deci, Epifanie a scris epistolă lui Ioan să miluiască pe cei ce sunt la nevoie; dar Ioan nimic n-a făcut din cele scrise în epistolă.

Și, nu după multă vreme, a zis Epifanie către mine: „Vino, dar, fiule, să mergem la Ierusalim și, închinându-ne, ne vom întoarce”. Și, plecând din Cipru, am plutit cu corabia în Cezareea lui Filip și, de acolo, ne-am suit în Ierusalim. Deci, venind și rugându-ne, ne-am dus la Episcopie. Și a văzut Ioan pe Epifanie și s-a bucurat cu bucurie mare. Și a zis Epifanie lui Ioan: „Dă-mi mie, frate, o casă, pentru a petrece aici câteva zile”. Și ne-a dat nouă prea bună locuință. Deci, în fiecare zi, Ioan chema pe Epifanie la masă, și bucate și băuturi scumpe și de multe feluri ne aducea nouă la masă, și, nici din acestea, săracii nu aveau parte.

Deci, odată, a zis Epifanie către Ioan: „Dă-mi mie, o, părinte Ioan, argint cu împrumut, căci am să hrănesc pe niște bărbați ciprioți. Să mă fălesc, zicea, înaintea acestora, cu argintul tău. Cele prea bune din casa ta dă-le, dar, robului tău spre slava ta și voi fi lăudat pentru lucrurile tale. Numai ține minte tot ceea ce îmi dai, ca să îți le întorc pe urmă”. Și a adus Ioan, înaintea lui Epifanie, mult argint. Și a zis Epifanie către Ioan: „Mai este la tine și alt argint spre păstrare, părinte?! Și a zis Ioan către Epifanie: „Destul îți este acum acesta, pentru trebuința ta, părinte”. Și a zis Epifanie către Ioan: „Adu-l și pe acela, părinte, ca să fim de mirare la oaspeți”. Iar el, aducând și pe celălalt, a zis Epifanie către Ioan: „Dă-mi mie tot ceea ce face faimă celor slobozi”. Și a zis Ioan către Epifanie: „Toate cele ce desfată pe oamenii tăi, primește-le și fă plăcere celor pe care îi ospătezi”.

Și Epifanie, luând argintul, greu ca la o mie cinci sute de livre, am mers în casa cea dată nouă de către Ioan, unde eram găzduiți. Și era un

oărecare cumpărător de argint, cu numele Asterie, care venise de la Roma la Ierusalim, pentru neguțătorie. Pe acesta, chemându-l și arătându-i argintul și tocmindu-se și făcând târg cu dânsul Epifanie, i l-a vândut lui, luând de la dânsul aur. Și Epifanie, luând aurul, noaptea și ziua, îl împărțea celor ce erau în nevoie. Și trecând câteva zile, a zis Ioan către Epifanie: „Dă-mi mie argintul, pe care l-am dat ție împrumut”. Și a zis Epifanie către Ioan: „Îngăduie-mă puțin, frate, că am să hrănesc pe oaspeți și toate ți le voi da”. Deci, trecând alte câteva zile, a zis Ioan către Epifanie, pe când stam noi în biserică, unde este Lemnul cel mântuitor: „Și acum, zic ție, dă-mi mie argintul, pe care ți l-am împrumutat”. Deci, Epifanie a zis lui Ioan cu liniște: „Ți-am spus ție, părinte, că ți-l voi da”. Deci, Ioan, de multă mânie umplându-se, l-a apucat și l-a ținut de rasă pe Epifanie și a zis către dânsul: „Nu vei ieși, nu vei sta, nu vei fi în pace, până nu-mi vei da mie argintul pe care l-ai luat de la mine, făcătorule de nedreptate, Epifanie. Dă Bisericii cele ale Bisericii”.

Pentru toate acestea nu s-a tulburat Epifanie. Ci, era aceeași liniște într-însul. Și a petrecut Ioan vreme de două ceasuri, ținând și ocărând pe Epifanie. Și toți cei care erau de față nu mai puteau asculta cuvintele cele aspre ale lui Ioan. Deci, Epifanie, deloc mâhnindu-se, a suflat în fața lui Ioan și, îndată, acesta a orbit și frică a căzut peste toți cei ce stăteau de față. Deci, a căzut Ioan înaintea lui Epifanie, ca să se roage lui Dumnezeu ca iarăși să vadă. Iar acesta i-a zis: „Du-te și închină-te cinstitei Cruci și îți va da ție ceea ce ceri”. Dar el sta neclintit, rugându-se lui Epifanie. Și, învățându-l, Epifanie și-a pus pe dânsul mâna sa și s-a deschis atunci ochiul lui cel drept. Deci, îl ruga Ioan și pentru ochiul său cel stâng. Și a zis Epifanie către Ioan: „Nu este al meu, fiule, lucrul acesta, că Dumnezeu l-a închis, Dumnezeu l-a deschis. Și a făcut aceasta după cum a voit, ca să ne înțelepțim”.

Iar Ioan, după ce a fost pedepsit și certat de Cel Drept, s-a făcut cuvios întru toate și milostiv pentru săraci și lipsiți. Dumnezeului nostru slavă!

Întru această lună (martie) în 2 zile, pomenirea Sfântului Sfințitului Mucenic TEODOT, Episcopul Chirinieii Chiprului (+321).

STIH:

*Teodot de ranele chinuirii plin strălucește,
Prin care și Hristos cu pace îl primește.*

Tot întru această zi (2 martie), pomenirea Sfântului Mucenic ISIHIE, Singliticului (+303).

STIH:

*În apele râului Oront, Isihie se aruncă,
Aflând sfârșitul cel fericit după poruncă.*

Tot întru această zi (2 martie), pomenirea Sfântului Apostol PARMENA, unul din cei 7 diaconi (sec. I).

STIH:

*Mormântul ține însă numai trupul tău, rece.
Căci sufletul tău Parmena cu îngerii petrece.*

Întru această zi, în Sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare, se prăznuiește neobișnuita minune săvârșită cu ajutorul colivei de Sfântul și Slăvitul Mare Mucenic TEODOR TIRON.

În izvorul văpăii ca-ntr-o apă de odihnă,
Sfântul Mucenic Teodor petrece în tihnă.
Cu foc arzându-se tot ca niște pâine dulce
Sfintei Treimi cu dor în dar se aduce.

Întru această zi (3 martie) Sfântul Sfințit Mucenic
TEODORIT, Presviterul Antiohiei (+363).

STIH:

Oarecare loc al Edenului spre încăpere îl are
Înlăuntru și pe Teodorit cel preamare.

*

Oarecare loc al Raiului spre încăpere îl are
Înlăuntru și pe Teodorit cel preamare.

ÎNTRU ACEASTĂ ZI, CUVÂNT DESPRE TEODOR SIMBRIAȘUL

Ne-a spus nouă Ioan, păstorul oilor lui Hristos: „Am mers, zicea, la
ava Nicolae sihastrul și l-am aflat pe el șezând în peșteră. Deci, venise la
dânsul un oarecare mirean și ne-a vorbit nouă părintele Nicolae despre
mântuirea sufletului, iar, după aceasta, el a zis mireanului: Spune-ne nouă
vreun cuvânt de folos. A răspuns mireanul: Ce am eu, oare, a vă spune
vouă de folos, părinte, om mirean fiind eu? Eu, care nici mie însumi, nu-mi
pot fi de folos? Zis-a lui starețul: Ceea ce ai, aceea să spui! Atunci, a zis
mireanul: Cu rugăciunile tale, părinte, am douăzeci și doi de ani. Și, afară
de sâmbăta și Dumineca, soarele nu m-a văzut pe mine mâncând. Și am
fost argat în sat, la un om bogat, nemilostiv și lacom; și, slujind la dânsul
cincisprezece ani, lucrând ziua și noaptea, n-a voit să-mi dea simbria mea
pe nici un an, ci toată vremea mă necăjea mult. Iar eu am zis în sinea mea:

Teodor, de vei răbda la omul acesta, apoi, în locul simbriei și unor scârbe
ca acestea, Împărăția Cerurilor îți vor mijloci ele. Și mi-am păzit și trupul
meu curat față de femei, până în ziua de astăzi”.

Deci, acestea auzindu-le, mult ne-am folosit.

Întru această lună (martie) în 3 zile, pomenirea Sfinților
Mucenici EUTROPIE, CLEONIC și VASILISC (+304).

STIH:

Pre lemnul Crucii, Eutropie și Cleonic fiind suiți,
În a treia zi a lui martie au fost pironiți.

*

Mai înainte de a fi închis în temniță, trupul ca o temniță având,
Vasilisc se bucură acum de amândouă temnițele scăpând.

Tot întru această zi (3 martie), Preacuvioasa PIAMUN
FECIOARA cu pace s-a săvârșit (+337).

STIH:

Ca și cu ciucuri auriți Piamun cea cu negru îmbrăcată,
Fiind cu bunătățile împodobită, la ceruri înoată.

Întru această lună (martie) în 4 zile, pomenirea Sfântului
Preacuviosului Părintelui nostru GHERASIM, cel de la Iordan
(+475).

STIH:

Având podoabă sărăcia și cunună înfrânarea cu adevărat,
Străin și trecător pe pământ te-ai arătat.

„Acesta din copilărie fiind învățat cu frica lui Dumnezeu, și călugărindu-se, s-a dus în pustiul cel mai din lăuntru al Tebaidei, în zilele împăratului Constantin Bărbosul, nepotul lui Iraclie, și a pus atâta nevoie pentru bunătați, de s-a făcut lăcaș lui Dumnezeu, încât și hiarele cele sălbatece le stăpânea, că se aflase un leu de-i slujea, carele pe lângă alte servicii grele ce-i făcea Cuviosului, avea și slujba aceasta, adică: îi ducea și catârul ce-i căra apă de-l păștea, și iară îl aducea la schit. Iară odinioară luându-se catârul după niște neguțători călători, îl legară cu cămilele de se duse, dormind leul. Și așa monahul cel ce slujea prea cuviosului, se mârni văzând seara că vine leul singur la chilie și cugeta că leul a mâncat pre catâr, de care lucru a spus Sfântului; iară Sfântul porunci să fie leul în locul catârului și să facă slujba lui. Care slujbă priimind-o, în câtă vreme a fost catârul prins la neguțătorii, el purta vasele cele de apă pre spatele sale, și alergând cât putea de tare se silea să aducă apă. Ci iarăși pre acea cale se întâmplase a se întoarce neguțătorii, și întâmplându-se și leul la rău de unde căra apă, și văzând și cunoscând pre catâr, ce urma după cămile, se repezi fără de veste, răcnind tare cât se îngroziră neguțătorii și fugiră. Iară el apucând pre catâr de căpăstru, îl trase. Deci trăgându-l pre catâr și cămilele se trăgeau după catâr, căci erau legate una de alta după obiceiul lor; până aduse catârul și cămilele la chilia sfântului Gherasim. Și bătut la ușă cu coada ca și cum adică ar fi adus vânat Sfântului. Iară Sfântul zâmbind a râde puțin, zise către ucenicul său: Îndeșert s-a osândit de către noi leul. Fie dară slobod de la slujbă și meargă și petreacă după obiceiul său. Atuncea leul închinându-se cu capul, ca și cum i-ar fi mulțămît Sfântului, se duse la pustie și într-o săptămână odată venea la Sfântul și își pleca capul, făcând în chip de închinăciune. Deci murind Sfântul, a venit iarăși el și merse ca să-i dea obicinuita binecuvântare. Și negăsind pre Sfântul pricepu de moartea lui de la monahul ucenic Sfântului, carele îl duse la mormântul lui. Pentru aceasta plânse întâiu mugind încetșor, după aceea răcnind tare, și muri

deasupra mormântului Cuviosului. Așa mărește Dumnezeu pre cei ce-L slăvesc, și le gătește, a le sluji și hiarele, când păzesc icoana cea după chip și după asemănare neîntinată și curată.”

(Din Sinaxar)

Tot întru această zi (4 martie), pomenirea Sfinților Mucenici PAVEL și IULIANI, sora sa (+274).

STIH:

Pavel și Iuliani, sora sa, în tăcere,
Pentru Hristos suferă cu bucurie tăiere.

„Iară pe sora sa Iuliani, ighemonul a poruncit să o ducă la o curvășărie și să-și bată joc de ea bărbați desfrânați.

Însă înfățișându-se ingerul Domnului, cu însuși praful picioarelor lui a orbit ochii celor desfrânați.

Ci încă sfânta milostivindu-se, a aruncat apă pre ei și i-a făcut sănătoși.”

(Din Sinaxar)

Tot întru această zi (4 martie) Sfântul GRIGORIE, Episcopul Assosului celui din Anatolia, care a viețuit la anul 1150, cu pace s-a săvârșit.

STIH:

Din mormântul tău, Grigorie, pururea curge
Spre slava și lauda lui Dumnezeu, apă prea dulce.

Tot întru această zi (în 4 martie) Sfântul GRIGORIE din Chipru, cu pace s-a săvârșit.

STIH:

*Asemeni cu cerbul la izvoare, pe cărăruie,
Grigorie la apa cea vie, acum se suie.*

Întru această lună (martie) în 5 zile, pomenirea Sfântului Cuviosului Mucenic CONON, cel din Isauria (sec. I).

STIH:

*Mulțime de draci ți s-au supus arătat,
Ție, celui ce te-ai supus lui Dumnezeu, cu adevărat.*

Tot întru această zi (5 martie), pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru MARCU monahul, făcătorul de minuni (+430).

STIH:

*Luminat cu Darul Duhului Sfânt,
Marcu se mută din vieață cântând.*

„Și atât era de curat bărbatul acesta cu viața, încât preotul mănăstirii, prin jurământ, zicea: Că niciodată el n-a dat monahului Marcu dumnezeieștile Taine. Ci, când se apropia el, îngerul Domnului îl împărtășea, a căruia numai mâna de prin cot o vedea ținând lingurița prin care cuviosul se împărtășea cu sfințitele Taine.”

(Din Sinaxar)

Întru această lună (martie), în 6 zile, pomenirea Sfinților Marilor Mucenici 42, TEODOR, CONSTANTIN, CALIST, TEOFIL, VASSOI și cu însoțitorii lor, care în Amoreea au pățimit (+845).

STIH:

*Pre ostașii credinței cei de curând arătați
Care cu osârdie au pățimit pentru Hristos, să fie încununăți.*

*

*Tainice flori înflorind în grădina cea mucenicească,
Ați umplut întreaga Biserică de mireasmă duhovnicească.*

Tot întru această zi (6 martie), pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru ARCADIE (+361).

STIH:

*Fiindu-ți mijlocul cel gândit încins cu bunătăți nenumărate,
Bine încins alergi către cele de sus, Arcadie.*

Tot întru această zi (6 martie) Sfântul Mucenic EUFROSIN, cu apă fierbinte clocotită adăpat s-a săvârșit.

STIH:

*Cu pahar adânc băutura fiartă bând,
Eufrosin a aflat cale desfătăta curând.*

*

*Cu pahar adânc bând băutura fiartă
Mucenicul Eufrosin calea cea dreaptă aleargă.*